

Bir zamanlar biz de millet, hem nasıl milletmiřiz:
Gelmiřiz dünyaya milliyet nedir  ğretmiřiz!
Kapkaranlıkk n bütün afakı insaniyetin,
Nur olup fiřkirmiřiz ta sinesinden zulmetin;

Korkma, sönmez bu řafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak

Dalgalan sen de řafaklar gibi ey řanlı hilal!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helal.
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlal:
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklal.

Hani milliyetin İsl m idi... Kavmiyet de ne!
Sımsıkı sarılıp dursaydın ya milliyetine.
'Arnavutluk' ne demek, var mı řeriatta yeri?
Küfr olur bařka deėil, kavmini sürmek ileri.
Arabın Türke, Lazın  erkese yahut Kürd'e;
Acem'in Çinli'ye r chanı mı varmış? Nerde..
Müslümanlıkta "anasır" mı olurmuş? Ne gezer!
Fikr-i Kavmiyeti tel'in ediyor Peygamber.
En büyük düşmanıdır ruh-ı nebi tefrikanın
Adı batsın onu İsl ma sokan kaltabanın!.."